

Andreas

120258

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

LRCI

S.P.

VIDKUN GUISLINGS BREV

Sofia, 21.1.24

✓2

Kjære mor og far.

Mange tak for mors julebrev, som vi mottok nettop som vi stod på farten hit.

Farten var forøvrig temmelig langsom, det tok tok en uke, mens man almindelig bruker 1 1/2 døgn. Det var saadan sne og frost, men dertil kommer i høi grad folkenes mangel paa evne til at greie slike vanskeligheter. Har sjeldenset slikt rot som paa jernbanestationen i Bukarest, hvor vi hadde den fornøiens at sitte i to dager og vente paa at det skulde gaa et togkunde passe os.

Vinteren er her kort og kraftig. Da jeg skrev mit julebrev til Dere~~ju~~, hadde vi fint høstveir i Bukarest, og nu begynder her allerede vaare Maria reiste tilbake til Paris for nogen dager siden. Der er saa lite utbytte for hende at sitte her og saa kostbart. Vi har nu flakket omkring i to maaneder og nyt det meste. Riktignok var det hardt for hende ikke at opnaa at komme til Konstantinopel, altid hendes drøm, men jeg trøstet hende med at de russiske armeer flere ganger hadde vært enda nærmere uten at naa frem. Naturligvis er det mindre hyggelig for mig at være alene igjen her. Men det var vanskelig nu at ordne sig paa nogen anden maate.

Jeg maa fremdeles reise adskillig omkring, og det vilde være at kaste bort penger til ingen nytte at hun reiste med til steder, hvor hun allerede hadde vært. Og at la hende sitte igjen alene her har jeg ingen lyst til. Vi var derfor enige om at det var bedst at gjøre som vi gjorde, selv om det ikke var saa gledelig ikke at kunde være sammen. Jeg vil ogsaa svært gjerne at Maria kan være noget hos Alexandra. De er meget gode venner, og idet hele tat er der mellom os tre det skjønneste forhold. For mig har det vært underlig at lægge merke til, at aldri er jeg blit saa misforstaat i mit liv, selv av mine nærmeste, som m.h.t. den eneste virkelig selvopofrende gjerning jeg har gjort. Er det fordi omstændighetene har vært saa særegne, eller fordi uegennytten saa sjeldens? Jeg har imidlertid trods vanskeligheter og bitterheten sat min vilje igjennom, og skal fortsette dermed, i det haab at jeg skal se mit ~~haab~~ virkelig gjort, som var at se Alexandra bevart som et godt menneske og sikret en god fremtid.

Med mit arbeide her (undskyld at jeg maatte skifte blæk) er jeg lite fornøiet, det er omtrentingenting at ~~XXXXXXXXXXXXXX~~

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

utrætte.Fortsætter, det paa denne maaten sier jeg det fra mig.Forøvrig er jeg glad for at jeg har faat anledning til at gjøre litt bekjendskap med Balkanforhold og Balkanpolitik.Det er saamen at utsigt til at forholdene hernede etter engang kan sætte Europa i brand,forhaabentlig for sidste gang.

Det er særlig det makedonske spørsmål som er like uløst som før. Jeg skal ikke uttale mig nærmere om det,men ved leilighet tror jeg nok jeg vil skrive en avisartikel om det (naar jeg kommer hjem). Hvorledes er det blit med vort heikjøp?Kunde Dere ikke skrive litt om det?Jeg vet ikke engang om det er gaat i orden.Længter atskillig tilbake til Norge,men før vi reiser hjem,vil vi se os litt nærmere om. Jeg for min part reiser ialfald til Konstantinopel,kanskje ogsaa til Athen.Paa hjemveien stikker jeg ned om Italien.Det er bedst at benytte anledningen,mens man har den.

Herfra er egentlig ikke noget særlig at berette.Dere maa tro det er frygtelig kjedelig at sitte saadan på et hotelværelse og uten bekjendtskaper i en by som ikke har mere seværdigheter at byde paa enn f.eks.Skien.At bo fast kunde kanskje ikke være saa værst,men at sitte saadan halvt paa reisefot er værre.

Fra Norge har jeg av nyt utenfor familien absolut ikke ~~set~~ noe andet end at man tænker paa at ophæve forbudet.Jeg har ingen norske aviser, og det om forbudet er det eneste jeg har opdaget i andre aviser utenom den stedse bedrøvelige kronekurs.

Bulgarerne synes mig at være de mest agtværdige av Balkanfolkene,skjønt de ogsaa har adskillige trappetrin igjen før de kommer paa høide med de skandinaviske folk.Kun sorgelig at det skal være en saadan raatten politik i Norden, "famlende,vimende,vet ei hvorhen".

Jørgen skrev noget om at Signe hadde faat tvillinger,men jeg vet ikke om jeg skal tro det,eller om det er av samme art som da onkel Nils skrev til Gunnar Fossum i Amerika og fortalte at onkel Rasmus og Dunne hadde faat tvillinger,og Gunnar svarte at de vel het Konsulen og Rasmus.

Skriv ogsaa og fortæl mig om Dere har noget nyt fra Arne.

Med mange hilsener, og de bedste ønsker for mors geburssdag.

Tænk,mør, du er nu 64 aar:Maatte du enda ha mange igjen, til glæde for dine barn,som agter og elsker dig mer end vi desværre viser.

Eders hengivne
VIDKUN